

[Samordningsministeren]

muligheder for at klare sig og klare sig godt både dansk og internationalt?

Flere ordførere har i dag været inde på forskning, og jeg var meget glad for fru Merethe Due Jensens og andres fokuseren på forskning. Jeg synes selv, det er noget skræmmende – nu skal man jo ikke hidse sig for voldsomt op – men jeg synes faktisk, det er skræmmende, når man ser tallene, for hvordan er Danmark placeret udgiftsmæssigt? Hvad uddannelse angår, ligger vi ret pænt; men vi ligger jammerligt, når det angår forskning, og vi kan ikke sige, at i fremtiden skal vi både satse på specialiseret kvalitet og højteknologiske produkter og samtidig tro, at vi kan lade være med at sætte hårdere og mere målrettet ind på forskning. Det tror jeg bestemt ikke vi kan. Jeg tror, det vil modarbejde alt det, som vi ellers i øvrigt er enige om at vi skal gøre, og derfor ser jeg det som et af de stærkeste behov, når vi skal forbedre rammebetingelserne for virksomhederne, at satse på forsknings-, og uddannelsesindsatsen – men især forskningsindsatsen – og det er også det, vi hører rundt omkring. Vi ved, at de store koncerner er flinke til at bruge mange penge på forskning, men vi ved også, at penge slipper op, når man kommer ned i de mindre virksomheder, og det er der ikke noget som helst mærkeligt i. Hvordan får vi kanaliseret yderligere forskning ind, hvordan gør vi det muligt for disse virksomheder at anvende den forskning, der allerede foregår, og hvordan får vi sat ekstra forskning i gang – ikke mindst på de styrkepositioner, som jeg i øvrigt skal vende tilbage til?

En anden klar betingelse for en virksomheds gode vilkår er en gunstig beliggenhed, og her vil jeg godt give fru Annette Just ret, når fru Annette Just siger, at Danmark ligger godt. Vi er faktisk kommet til at ligge bedre og bedre i de seneste 5 år, og sjovt nok har vi egentlig skiftet plads på landkortet. Vi ligger nu lige direkte i centrum af hele Nordregionen, og når man tæller sammen rent befolkningsmæssigt, svarer den faktisk til det amerikanske NAFTA-område. Der bor 300 millioner mennesker i dette område, og det er yderst interessant, også i udlandets øjne.

Men det drejer sig ikke kun – og her er jeg uenig med fru Annette Just – om den geografiske beliggenhed. Det er helt afgørende, at den geografiske beliggenhed også suppleres med

andre ting, og fru Lone Dybkjær refererede en undersøgelse godt, om konkurrenceparametre og Danmarks placering, som ikke lød så godt. Jeg kan ikke huske, om vi har den med i erhvervsredegørelsen, men i hvert fald har jeg set en anden for nogle måneder siden, hvor Danmark faktisk lå på en tredjeplads; men lad det nu ligge, det skal vi ikke hæfte os så meget ved.

Men det, man kan hæfte sig ved, er: Hvad er det, der gør, at Danmark – som man også hører ude omkring – bliver anset for at være et godt land? Det er bl.a. arbejdsstyrkens kapacitet, dens evner og uddannelse; det er infrastrukturen, som er fin her i landet; det er leveringsmuligheder, markedsadgang og mange andre ting. Men jeg vil gerne fremhæve infrastrukturen. Hele kommunikations- og transportområdet er i topklasse, og så kan man jo lide udviklingen eller ej, men i en verden, hvor varerne bliver produceret på de steder, hvor det nu bedst kan betale sig, bliver der en masse flytten rundt – indtil videre i hvert fald – af varer og tjenesteydelser, og kommunikation og transport bliver derfor helt afgørende. At der så også her bør iagttages miljømæssige hensyn, er jeg ganske enig i.

Derudover vil en virksomhed naturligvis have nogle rammevilkår, som hedder: Hvilke krav er der i dette samfund til virksomheden? Det kan vi jo skændes meget om, og der er da også lagt op til et lille slagsmål i dag om miljøkrav, arbejdsmiljøkrav osv., og her er jeg helt uenig med Venstres ordfører. Uanset hvad man oprindeligt har ment om CO₂-afgiften – jeg har personlig ikke været tilhænger af den, og det ved fru Pia Larsen udmærket godt, men nu har vi den – må jeg anerkende rent forhandlingsteknisk set, at hvis vi skal gøre os håb om at få slæbt de andre EF-lande med, kan vi ikke gøre det ved først selv at afskaffe den igen. Så står vi meget dårligt i en forhandling, det tror jeg at enhver kan forstå. Det er ikke lige tidspunktet at gøre det på, men det, vi selvfølgelig må gøre, når vi ser på CO₂-afgiften – og det er også noget af det, som regeringens embedsmandsudvalg er i gang med at analysere sammen med grønne afgifter, erhvervslivets ressourceafgifter osv. – er at finde ud af: Hvordan er det samlede billede af belastningerne for de danske virksomheder? Det er helt klart, at både i miljølovgivningen og skattelovgivningen kan vi finde nogle elementer og pille dem ud –